

РЕШЕНИЕ

№ 18979

гр. София, 07.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **5133** по описа за **2024** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационната жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (Национално тол управление), представлявано от Я. Й. – председател на УС на АПИ чрез пълномощник гл.юрк. Г. срещу решение №1325 от 15.03.2024г., постановено по АНД № 1498/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 99-ти състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено с електронна система за събиране на пътни такси по чл.10,ал.1 от Закона за пътищата №[ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата, на „Евротранспорт 2000“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв./две хиляди и петстотин/ лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63в ЗАНН. Обосновават се съображения за неправилност на извода на районния съд за допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на електронния фиш и несъответствие на съдържанието му с изискванията на закона. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш с доводи, че нормата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП

предоставя възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3, За и 3б от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП. Посочва съдебна практика, съгласно която въпреки, че в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл.179, ал.3 от ЗДвП, правилото по чл.189ж, ал.7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП. В такъв смисъл е и разпоредбата на чл.167а, ал.4 от ЗДвП, към която препраща самият чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, който предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл.179, ал.3-3в, както и тази на чл.167а, ал.4 от ЗДвП, където изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл.179, ал.3-ал.3в", сред които се включва и настоящото нарушение на чл. 179, ал.3б. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на ЕФ №[ЕГН], издаден от АПИ, като правилен и законосъобразен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът „Евротранспорт 2000“ ЕООД чрез адв. Д. оспорва жалбата. В съдебно заседание се прави искане за спиране на производството по делото, с аргумент – наличието на разглеждане в друг съд дело, решението на което ще има значение за правилното решение на спора по настоящето производство, а именно- пред СЕС е образувано дело С-61/2023 г. по преюдициално запитване, отправено от АдмС Хасково по идентичен казус. Моли съда да отхвърли касационната жалба, тъй като решението на СРС е правилно и законосъобразно и моли същото да бъде оставено в сила по подробни съображения, изложени в становище, дадено в о.с.з.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна стана следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на „Евротранспорт 2000“ ЕООД за нарушение по чл.102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата, на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: на 30.07.2021г в 10:08ч. ППС с рег. [рег.номер на МПС] , вид влекач, мака и модел „МАН ТГХ“, с технически допустима максимална маса 18 000 килограма, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, без ремарке, било засечено по път А-6, км 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посочено ППС изцяло не била заплатена дължимата такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за превозното средство нямало валидна маршрутна карта или

валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство №10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6, км. 50+427.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил впоследствие бил издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ електронен фиш№ [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, с който за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, на „Евротранспорт 2000“ ЕООД в качеството му на собственик на заснетото МПС, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

Въззивният съд е приел, че в процедурата по ангажиране отговорността на нарушителя е допуснато неотстранимо съществено процесуално нарушение, тъй като ел. фиш е издаден на осн. чл.179, ал.3б от ЗДвП, който предвижда на юридическо лице – собственик на МПС от категорията по чл.10б, ал.3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, включително в резултат на невярно деклариращи данни, да се налага имуществена санкция в размер 2500лв, но отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП е предвидено при констатирано нарушение на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179, ал.3б от ЗДвП. Предвид това е направено заключение, че ангажирането на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо и отговорността на нарушителя е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на АУАН и НП по реда на чл.189е и сл. от ЗДвП.

Отделно от горното въззивният съд е приел, че не е доказано и мястото на извършване на нарушението, тъй като в издадения ел.фиш се твърди, че превозното средство с рег. [рег.номер на МПС] се е движило с незаплатена пътна такса по път А-6, км. 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, а на СРС е служебно известно от други еднотипни дела, че към месец септември 2022 година път А-6 „Европа“ няма изграден километър 50+427, следователно към датата на издаване на електронния фиш 30.07.2021г няма как да е бил изграден и включен в обхвата на извършване на нарушението.

На последно място според СРС е налице неяснота и при самото описание на нарушение, тъй като не става ясно какъв е бил размерът на дължимата пътна такса и как е бил определен този размер. Тази неяснота при описанието пречат СРС да извърши и дължимия съдебен контрол за законосъобразност на издадения електронен фиш и евентуалното приложение на чл.28 от ЗАНН.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода на състава на СРС, че в настоящия случай е нарушена процедурата, по която е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответното дружество.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно

средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Нормата на чл.187а ал.2 от ЗДвП разпорежда, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва:

1. по чл. 179, ал. 3 - в размер 300 лв.;
2. по чл. 179, ал. 3а - в размер 1800 лв.;
3. по чл. 179, ал. 3б - в размер 2500 лв., каквато именно е била наложена на дружество.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивната инстанция, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл.189е ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба – на чл.189ж ал.1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното

й заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са нови, приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена "АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ".

Основани на верен прочит на закона са цитираните в касационната жалба норми на чл.167а ал.1,2 и 4 от ЗДвП, които уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал.1), както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в.“ (ал.2 т.8), както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. (ал.4). Посочените разпоредби не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да заместят и допълват. Разпоредбата на чл.46 ал.3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10. Препращането посочва кога влиза в сила електронния фиш, а в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б от ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Като е постановил, че за нарушението по чл.102,ал.2 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове, а е следвало да бъде спазена общата процедура по ЗАНН чрез съставяне на АУАН и издаване на НП и отменил издадения електронен фиш, районният съд е постановил решение в съответствие със закона, което следва да бъде оставено в сила.

Напълно се споделят изводите на СРС, че остава недоказано мястото на извършване на нарушението предвид липсата на изграден километър 50+427 към дата посочена в ел.фиш, където се твърди да е било извършено и заснето нарушението, както и неяснота при самото описание на нарушението, тъй като не е ясно какъв е бил и размерът на дължимата пътна такса и как е бил определен именно този размер, поради което на осн.чл.221, ал.2 от АПК препраща към мотивите на СРС.

По отношение на искането за спиране на настоящото производство, направено от ответника по касация, чрез процесуалния представител адв.Д., касационният състав намира, че с оглед гореизложените съображения, същото следва да се остави без уважение.

При този изход на спора, ответникът по касационната жалба има право на присъждане на разноски, но такива не се поискани, поради което настоящата инстанция не дължи произнасяне.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Евротранспорт 2000“ ЕООД за спиране производството по делото.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1325/15.03.2024г., постановено по НАХД № 1498/2024 г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 99– ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.